

Lieta C-231/20

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2020. gada 3. jūnijs

Iesniedzējtiesa:

Verwaltungsgerichtshof (Austrija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 27. aprīlis

Revīzijas sūdzības iesniedzējs:

Josef Ziri

Atbildētāja iestāde:

Landespolizeidirektion Steiermark

Pamatlietas priekšmets

Sods par *Glücksspielgesetz* [Azartspēļu likuma] noteikumu pārkāpumiem, jautājums par sodu kumulatīvu piemērošanu bez maksimālās robežas, ja ir paredzēti augsti minimālie sodi

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Naudas sodu (kopā ar aizstājošiem brīvības atņemšanas sodiem un iemaksām tiesāšanās izdevumu segšanai) neierobežotas kumulatīvās piemērošanas saderība ar LESD 56. pantu un Pamattiesību hartas 49. panta 3. punktu tādu pārkāpumu gadījumā, kas nav tikai formāli pārkāpumi

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai administratīvo pārkāpumu procesā ar mērķi aizsargāt monopola sistēmu valsts tiesai no pakalpojumu sniegšanas brīvības viedokļa ir jāizvērtē soda sankciju norma, kas tai ir jāpiemēro, ja tā jau iepriekš ir pārbaudījusi monopola

sistēmu atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas prasībām un šajā pārbaudē ir atklājies, ka monopola sistēma ir pamatota?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

2.a) Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā par aizliegtu izložu komerciālas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar *Glücksspielgesetz* ir paredzēts obligāti piemērot naudas sodu par katru azartspēļu automātu bez piemēroto naudas sodu kopsummas absolūtas maksimālās robežas?

2.b) Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā par aizliegtu izložu komerciālas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar *Glücksspielgesetz* ir paredzēts obligāti piemērot minimālo naudas sodu 3000 EUR apmērā par katru azartspēļu automātu?

2.c) Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā par aizliegtu izložu komerciālas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar *Glücksspielgesetz* ir paredzēts piemērot aizstājošu brīvības atņemšanas sodu par katru azartspēļu automātu bez piemēroto aizstājošo brīvības atņemšanas sodu kopējā apmēra absolūtas maksimālās robežas?

2.d) Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā tad, ja tiek piemērots sods par aizliegtu izložu komerciālas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar *Glücksspielgesetz*, ir paredzēts noteikt iemaksu administratīvā procesa izdevumu segšanai 10 % apmērā no piemērotajiem naudas sodiem?

3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša:

3.a) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (Harta) 49. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā par aizliegtu izložu komerciālas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar *Glücksspielgesetz* ir paredzēts obligāti piemērot naudas sodu par katru azartspēļu automātu bez piemēroto naudas sodu kopsummas absolūtas maksimālās robežas?

3.b) Vai Hartas 49. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā par aizliegtu izložu komerciālas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar *Glücksspielgesetz* ir paredzēts obligāti piemērot minimālo naudas sodu 3000 EUR apmērā par katru azartspēļu automātu?

3.c) Vai Hartas 49. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā par aizliegtu izložu komerciālas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar *Glücksspielgesetz* ir paredzēts piemērot aizstājošu brīvības atņemšanas sodu par katru azartspēļu automātu bez piemēroto aizstājošo brīvības atņemšanas sodu kopējā apmēra absolūtas maksimālās robežas?

3.d) Vai Hartas 49. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā tad, ja tiek piemērots sods par aizliegtu izložu komerciālas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar *Glücksspielgesetz*, ir paredzēts noteikt iemaksu administratīvā procesa izdevumu segšanai 10 % apmērā no piemērotajiem naudas sodiem?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

LESD 56. pants un Pamattiesību hartas 49. panta 3. punkts

Atbilstošās valsts tiesību normas

Glücksspielgesetz [Azartspēļu likums] (*GSpG*) 2. panta 1. un 4. punkts, 19. panta 1. un 7. punkts, kā arī 52. pants

Verwaltungsstrafgesetz 1991 [1991. gada Administratīvo pārkāpumu likums] (*VStG*) 9. panta 1. un 7. punkts, 16. panta 1. un 2. punkts, 19. panta 1. un 2. punkts, 20. pants, kā arī 64. panta 1. un 2. punkts

Verwaltungsgerichtsverfahrensgesetz [Likums par administratīvo procesu tiesā] (*VwGVG*) 38. pants

Atbilstošā Tiesas judikatūra

Spriedums, 2014. gada 30. aprīlis, *Pfleger*, C-390/12; spriedums, 2015. gada 11. jūnijs, *Berlington Hungary*, C-98/14; spriedums, 2019. gada 12. septembris, *Maksimovic u.c.*, C-64/18; rīkojums, 2019. gada 19. decembris, *NE/Bezirkshauptmannschaft Hartberg*, C-645/18; spriedums, 2010. gada 8. septembris, *Markus Stoß u.c.*, C-316/07; spriedums, 2013. gada 25. aprīlis, *Jyske Bank Gibraltar Ltd.*, C-212/11

Pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Uzdotie jautājumi rodas saistībā ar tādu sodu pārbaudi, ko kompetentā tiesībsargājošā iestāde noteikusi lēmumā par soda piemērošanu, kurā revīzijas sūdzības iesniedzējs tika atzīts par vainīgu desmit *Glücksspielgesetz* noteikumu pārkāpumos un kuru tagad pēc tam, kad *Landesverwaltungsgericht Steiermark* (Štīrijas federālās zemes Administratīvā tiesa, *Verwaltungsgericht*) daļēji apmierināja viņa sūdzību par soda apmēru un samazināja sodus par katru pārkāpumu, viņš pārsūdz iesniedzējtiesā ar revīzijas sūdzību. Lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu Eiropas Savienības Tiesai uzdotie Savienības tiesību jautājumi ir aktuāli arī citām iesniedzējtiesas izskatītām revīzijas lietām.
- 2 Ar administratīvo lēmumu par soda piemērošanu revīzijas sūdzības iesniedzējs tika atzīts par vainīgu, ka sabiedrība (*A GmbH*), ko tas pārstāvēja kā

rīkotājdirektors, laikā no 2016. gada 30. aprīļa līdz maijam spēļu zālē ar pavisam desmit azartspēļu automātiem ir nodrošinājusi aizliegtu izložu komerciālu pieejamību, tādējādi izdarot pavisam desmit pārkāpumus atbilstoši *GSpG* 52. panta 1. punkta 1) apakšpunkta trešajam pārkāpuma sastāvam. Administratīvā iestāde par katru pārkāpumu – tāpat par katru azartspēļu automātu – piemēroja administratīvo sodu 10 000 EUR apmērā un aizstājošo brīvības atņemšanas sodu uz trim dienām (tādējādi par desmit automātiem kopā 100 000 EUR un aizstājošo brīvības atņemšanas sodu uz 30 dienām) un papildus noteica revīzijas sūdzības iesniedzējam pienākumu veikt iemaksu administratīvā procesa izdevumu segšanai 10 000 EUR apmērā. Kā azartspēļu ar šiem desmit spēļu automātiem organizators ar galīgu lēmumu tika sodīts Slovākijā reģistrētais uzņēmums *F s.r.o.* Tika noteikts konfiscēt azartspēļu automātus *gan A GmbH, gan (Slovākijas) F s.r.o.*

3. Ņemot vērā revīzijas sūdzības iesniedzēja iesniegto sūdzību par lēmumu par soda piemērošanu, *Verwaltungsgericht* visaptveroši novērtēja apstākļus, kādos tika pieņemts un tiek piemērots *GSpG*, secinot, ka tā sekmētais pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums ir pamatots. Pirmajā tiesvedībā tā noraidīja sūdzību, ko revīzijas sūdzības iesniedzējs bija iesniedzis par administratīvo lēmumu par soda piemērošanu, gan attiecībā uz vainas konstatēšanu, gan soda noteikšanu. Revīzijas sūdzības iesniedzējs pārsūdzēja šo nolēmumu iesniedzējtiesā revīzijas kārtībā.
4. *Verwaltungsgericht* nolēmumu, kas attiecās uz revīzijas sūdzības iesniedzēja administratīvā pārkāpuma procesu, pirmajā revīzijas tiesvedībā iesniedzējtiesa apstiprināja daļā par vainas konstatēšanu, bet atcēla daļā par soda noteikšanu. Rezultātā *Verwaltungsgericht* ar turpmākajā pārsūdzības tiesvedībā pieņemto nolēmumu apmierināja revīzijas sūdzības iesniedzēja sūdzību saistībā ar soda apmēru tādējādi, ka, piemērojot *GSpG* 52. panta 2. punkta trešo soda mēru, tā piesprieda desmit naudas sodus, katru 4000 EUR apmērā, kā arī desmit aizstājošos brīvības atņemšanas sodus, katru uz vienu dienu (tāpat kopā 40 000 EUR naudas sodus un aizstājošos brīvības atņemšanas sodus uz desmit dienām). Iemaksa pirmās instances administratīvā procesa izdevumu segšanai tika noteikta 4000 EUR apmērā. Par šiem noteiktajiem sodiem revīzijas sūdzības iesniedzējs iesniedza pašlaik izskatāmo revīzijas sūdzību iesniedzējtiesā.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

5. Iesniedzējtiesas vērtējums par *Verwaltungsgericht* noteikto sodu tiesiskumu ir atkarīgs no tā, vai *GSpG* normas, kurās ir reglamentēta sodu noteikšana, apvienojumā ar *Verwaltungsstrafgesetz (VStG)* normām, kas *Verwaltungsgericht* ir jāpiemēro, nosakot sodu, ir saderīgas ar Savienības tiesībām (vispārējie pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežošanas principi, kā arī Pamattiesību hartas 49. panta 3. punkts). *Verwaltungsgerichtshof* [Augstākās administratīvās tiesas] nolēmums par izskatāmo revīzijas sūdzību ir atkarīgs no atbildēm uz šajā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu formulētajiem un turpmāk sīkāk raksturotajiem Savienības tiesību interpretācijas jautājumiem.

- 6 Tiesa ir apstiprinājusi Savienības tiesību normu, it īpaši Hartas un LESD 56. panta, piemērošanu gadījumā, ja neatļautu azartspēļu organizators uzturas Austrijā un automātu iespējamā īpašniece ir Čehijā reģistrēta uzņēmēj sabiedrība (skat. spriedumu C-390/12, *Pfleger*, 10., 33.-36. punkts). Šajā administratīvo pārkāpumu procesā, kas ir šīs revīzijas lietas pamatā, azartspēļu organizators ir Slovēnijā reģistrēta uzņēmēj sabiedrība; A *GmbH*, ko pārstāvēja revīzijas sūdzības iesniedzējs, nodrošināja šo azartspēļu pieejamību kafejnīcā. Turklāt pārrobežu situācijas fakts Tiesa pamatoja arī tādējādi, ka nekādi nevar izslēgt, ka citās dalībvalstīs reģistrēti pakalpojumu sniedzēji ir bijuši vai būtu ieinteresēti atvērt azartspēļu zāles, piemēram, Ungārijā (spriedums C-98/14, *Berlington Hungary*, 27. punkts).
- 7 Atbilstoši Tiesas judikatūrai tiesiskais regulējums, ar kuru tostarp tiek aizliegta azartspēļu automātu darbība bez administratīvās iestādes iepriekšējas atļaujas, ir LESD 56. punktā garantētās pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums (skat. tostarp spriedumu *Pfleger*, 39. punkts), šajā gadījumā tas, vai ir pieļaujams šāds pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums ar *GSpG* noteikumiem, valsts tiesai ir jāpārbauda, veicot Savienības tiesībās prasīto visaptverošo vērtējumu (skat. *Pfleger*, 50. punkts). Ņemot vērā vainas konstatēšanu, šajā revīzijas lietā no Savienības tiesību viedokļa ir jāpārbauda vienīgi par konstatēto aizliegto iejaukšanos monopolā piemēroto sodu samērīgums.
- 8 Savā 2019. gada 12. septembra spriedumā *Maksimovic u.c.*, C-64/18, Tiesa lēma par vairākiem lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu par atbilstošu tādu Austrijas tiesību normu samērīgumu pārrobežu darbaspēka jomā, kurās bija paredzēta, pirmkārt, naudas sodu piemērošana par katru iesaistīto darba ņēmēju, proti, minimālajā apmērā bez piespriežamās šādu naudas sodu kopsummas maksimālās robežas, un, otrkārt, aizstājoshi brīvības atņemšanas sodi. Tiesa nosprieda, ka LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā minētajās pamatlietās aplūkotais, ar ko gadījumā, ja netiek pildīti pienākumi darba tiesību jomā attiecībā uz administratīvo atļauju saņemšanu un darba samaksas dokumentu glabāšanu, ir paredzēta tādu naudas sodu piemērošana, kuri nevar būt mazāki par iepriekš noteiktu summu, kuri ir piemērojami par katru iesaistīto darba ņēmēju kumulatīvi un bez ierobežojumiem, kuriem gadījumā, ja tiek noraidīta par lēmumu par soda piemērošanu iesniegta sūdzība, tiek pievienota iemaksa administratīvā procesa izdevumu segšanai 20 % apmērā no piemērotā soda un kurus nepiedzīšanas gadījumā aizstāj ar brīvības atņemšanas sodiem (skat. arī Tiesas spriedumu, 2019. gada 19. decembris, *NE/Bezirkshauptmannschaft Hartberg*, C-645/18).
- 9 Šajā revīzijas lietā, pārbaudot sodu piemērošanu vairāku *GSpG* noteikumu pārkāpumu dēļ, tagad rodas jautājums par LESD 56. panta, kā arī, iespējams, Hartas 49. panta 3. punkta interpretāciju, lai novērtētu *GSpG* 52. panta 2. punkta trešā soda mēra, kā arī *VStG* 16. panta un 64. panta 2. punkta saderību ar Savienības tiesībām.

Noteikto sodu pārbaude LESD 56. panta kontekstā (pirmais jautājums)

10 Šajā revīzijas lietā *Verwaltungsgericht* pirmajā tiesvedībā izvērtēja iejaukšanos pakalpojumu sniegšanas brīvībā, veicot visaptverošu vērtējumu saskaņā ar Tiesas kritērijiem (skat. spriedumus *Stoß*, C-316/07, 79. punkts; *Pfleger*, C-390/12, 41., 45., 56. un 62. punkts; *Jyske Bank Gibraltar Ltd.*, C-212/11, 62. un 64. punkts) un secinot, ka *GSpG* normas, kurās paredzēti sodi par azartspēļu automātiem bez vajadzīgās koncesijas, nav pretrunā Savienības tiesībām.

11 Pārbaudot sodus, ko *Verwaltungsgericht* noteikusi otrajā tiesvedībā, iesniedzējtiesai vispirms rodas jautājums, vai otrajā posmā ir arī jāpārbauda likumā paredzēto sodu par šādu iejaukšanos monopolā samērīgums no pakalpojumu sniegšanas brīvības viedokļa, vai arī tas jādara (vienīgi) valsts konstitucionālās kārtības kontekstā.

Noteikto sodu pārbaude Hartas 49. panta kontekstā

12 Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, tālāk iesniedzējtiesai rodas jautājums, vai tiesību normas, kas ir jāpiemēro, pārbaudot *Verwaltungsgericht* noteiktos sodus, ir jāuzskata par samērīgām Hartas 49. panta 3. punkta izpratnē.

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša (no 2.a) līdz 2.d) jautājumam) un ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša (no 3.a) līdz 3.d) jautājumam)

13 Vispirms ir jāatgādina, ka atbilstoši *Verwaltungsgerichtshof* pastāvīgajai judikatūrai saskaņā ar *GSpG* katra 52. panta 1. punktā minētā darbība attiecībā uz katru azartspēļu automātu ir atsevišķs administratīvs pārkāpums, par kuru ir jāpiemēro kumulatīvi sodi *VStG* 22. panta izpratnē. Šajā lietā *Verwaltungsgericht*, nosakot naudas sodus, ir piemērojusi *GSpG* 52. panta 2. punkta trešā soda mēra sodu robežas, saskaņā ar kurām par aizliegtu izložu pirmreizējas komerciālas pieejamības nodrošināšanu ar vairāk nekā trim azartspēļu automātiem ir paredzēts sods no 3000 līdz 30 000 EUR par katru azartspēļu automātu.

14 Soda noteikšana likumā noteiktajās soda robežās ir lēmums pēc iestādes ieskatiem, kas ir jāpiemēro saskaņā ar kritērijiem, kurus likumdevējs noteicis *VStG* 19. pantā (aizsargāto tiesisko interešu nozīmīgums un aizskārums, atbildību pastiprinoši un mīkstinoši apstākļi, vaina, mantiskais stāvoklis). Turklāt ir arī jāievēro, ka šajā gadījumā *GSpG* par katru pārkāpumu paredzētais minimālais sods 3000 EUR apmērā, nosakot sodu, individuālā gadījumā saskaņā ar *VStG* 20. pantu var tikt samazināts līdz pusei (proti, līdz 1500 EUR par automātu), ja atbildību mīkstinošie apstākļi ievērojami pārsniedz atbildību pastiprinošos apstākļus.

15 Ņemot vērā minēto Tiesas judikatūru par to, ka nav pieļaujams piemērot minimālos sodus, kumulatīvos naudas sodus un aizstāt tos ar brīvības atņemšanas sodiem par pienākumu neizpildi darba tiesību jomā (skat. spriedumu *Maksimovic*), šajā lietā rodas jautājums, vai LESD 56. pants (kā arī – ja tiek noliegta tā piemērojamība šajā lietā – Hartas 49. panta 3. punkts) ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā arī tāds tiesiskais regulējums kā *GSpG* 52. panta 2. punkta trešais soda mērs, citiem vārdiem sakot, vai Tiesas apsvērumus lietā *Maksimovic* var

attiecināt uz tiesisko regulējumu, kurā – kā *GSpG* 52. panta 1. punkta 1) apakšpunktā – ir paredzēts sods par azartspēļu organizēšanu bez koncesijas un līdz ar to bez uzraudzības, piemēram, attiecībā uz spēlētāju aizsardzību.

- 16 Ņemot vērā Tiesas judikatūru par azartspēļu monopola pieļaujamību, *Verwaltungsgerichtshof* vairākkārt ir norādījusi, ka šāda tiesību norma, tostarp nosakot administratīvās uzraudzības tiesisko regulējumu *GSpG* 50. pantā, pietiekami nodrošina likumdevēja mērķu faktisku sasniegšanu saskaņotā un sistemātiskā veidā: par *GSpG* pārkāpumiem ir efektīvi jāsoda, lai panāktu ar koncesiju sistēmu kombinētās monopola sistēmas īstenošanu, jo pretējā gadījumā tā būtu neefektīva. Drīzāk ir jānodrošina monopola (tā efektivitātes) ievērošana (skat. spriedumu *Stoß*, 84. un nākamie punkti).
- 17 Iesniedzējtiesa uzskata, ka *GSpG* 52. panta 1. punkta 1) apakšpunktā minētie pārkāpumi nav vienkārši tādu reglamentējošu noteikumu pārkāpumi, kas paredzēti administratīviem mērķiem. Drīzāk saskaņā ar Savienības tiesībām likumīgi izveidotais monopols ir jāaizsargā pret personām, kas neievēro noteikumus par spēlētāju aizsardzību un nepakļaujas nekādai uzraudzībai (piemēram, saistībā ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, skat. *GSpG* 19. panta 7. punktu). Sods tiek piemērots, piemēram, par aizliegtu izložu organizēšanu ar azartspēļu automātiem, kuriem ir vispārzināms īpaši augsts atkarības potenciāls un kuri tāpēc ir īpaši bīstami. *GSpG* 52. panta 2. punktā paredzētajos soda mēros par katru pārkāpumu ir ņemts vērā kopējais azartspēļu automātu skaits.
- 18 Šajā saistībā ir norādīts, ka *GSpG* paredzētā procedūra koncesijas vai atļaujas izsniegšanai nav vienkārši akts, ar ko koncesijas pretendents ir jāizpilda vienīgi formālas prasības. Drīzāk, ņemot vērā ļoti mazo izsniegšanai pieejamo koncesiju vai atļauju skaitu un augstās prasības, kurām ir jābūt atbilstīgam koncesijas pretendents, ir jāsecina, ka parasti azartspēļu rīkošana ir aizliegta un to nevar uzskatīt par pašas par sevi atļautas, pamatbrīvību garantētas darbības veikšanu. Tāpēc stingru sodu piemērošana nevar padarīt mazāk pievilcīgu visiem piešķirtas brīvības izmantošanu, drīzāk atbilstoši tās mērķim tai ir efektīvi jānovērš personu iespēja organizēt visu veidu azartspēles bez koncesijas vai atļaujas un no tā izrietošā nelabvēlīgā ietekme sabiedrības vispārējās interesēs.
- 19 Tāpēc rodas jautājums, vai *LESD* 56. pantam (kā arī *Hartas* 49. panta 3. punktam) ir pretrunā arī tiesiskais regulējums, kura *ratio legis* ir novērst nelikumīgu darbību ar augstu sociālā kaitējuma pakāpi. *GSpG* 52. panta 1. punktā aprakstītie pārkāpuma sastāvi nozīmē ne tikai vienkārša reģistrācijas pienākuma pārkāpumu, bet gan būtisku sabiedrības interešu apdraudējumu, un, lai tās aizsargātu, Austrijas likumdevēja skatījumā ir nepieciešami stingri sodi, ņemot vērā vispārējās un speciālās prevencijas apsvērumus.
- 20 Šajā ziņā iesniedzējtiesa uzskata, ka ir atsevišķi jāpārbauda, vai *LESD* 56. pantam (kā arī *Hartas* 49. panta 3. punktam) saistībā ar šo *ratio legis* nav pretrunā turpmāk raksturotā likumā noteiktā procedūra soda noteikšanai.

Naudas sodu noteikšana bez summas maksimālās robežas un minimālo sodu noteikšana (2.a) un 2.b) un attiecīgi 3.a) un 3.b) jautājums)

- 21 Vispirms par katru pārkāpumu, proti, par katru azartspēļu automātu, ir jāpiemēro vismaz 3000 EUR naudas sods (ko attiecīgi īpašos apstākļos saskaņā ar VStG 20. pantu var samazināt uz pusi). Galu galā aizdomās turētajam piemēroto naudas sodu kopsumma izriet no pārkāpumu skaita, proti, iesaistīto azartspēļu automātu skaita. Saskaņā ar Austrijas likumdevēja gribu šādas prakses mērķis ir nepieļaut saimniecisko labumu, ko var gūt pārkāpuma rezultātā, un tādējādi padarīt nelikumīgo piedāvājumu aizvien nepievilcīgāku un turpināt ierobežot. Līdz ar to parastajā gadījumā, kad tiek noteikti vienāda apmēra naudas sodi par katru pārkāpumu, sodu kopsumma veidojas, reizinot azartspēļu automātu skaitu ar individuālā naudas soda apmēru.
- 22 Ņemot vērā šajā lietā piemērojamo minimālo sodu (3000 EUR par katru azartspēļu automātu), liela azartspēļu automātu skaita gadījumā – kā, piemēram, šajā lietā – minimālo sodu summas jau ir 30 000 EUR, “spēļu zāļu” gadījumā ar apmēram 50 azartspēļu automātiem minimālo sodu summa būtu jau 150 000 EUR. Šajā saistībā Austrijas likumprojekta paskaidrojuma rakstā ir precizēts, ka atkarībā no kaitīguma piemērojamais sods atšķiras tādējādi, ka par pārkāpumu ar vairāk nekā trim azartspēļu automātiem ir paredzēts trīskāršs minimālais sods. Tādējādi te tiek aptverts, pirmkārt, ar to parasti saistītais organizēts likuma pārkāpums un, otrkārt, no tā parasti izrietošais saimnieciskais labums, kas tiek gūts sodāmās darbības rezultātā. Naudas sodu kopsumma šajā sodu modelī, protams, ir augšupēja, jo tā neizbēgami ir atkarīga no uzstādīto azartspēļu automātu skaita un likumā nav noteikta naudas sodu kopsummas maksimālā robeža.

Aizstājošo brīvības atņemšanas sodu piemērošana (2.c) un attiecīgi 3.c) jautājums)

- 23 Tālāk rodas jautājums par to, vai pārkāpumu augstā smaguma pakāpe, kā arī sociālais kaitīgums attaisno aizstājošo brīvības atņemšanas sodu piemērošanu. Tie tiek izpildīti tikai tad, ja nedz sodītā persona, nedz atbildīgā uzņēmējsabiedrība nesamaksā piemērotos naudas sodus.
- 24 Ja tiek piemērots naudas sods, uzreiz ir jānosaka aizstājošais brīvības atņemšanas sods (VStG 16. panta 1. punkts), kas šajā saistībā var būt ne vairāk kā divas nedēļas par katru pārkāpumu. Atbilstoši iesniedzējtiesas pastāvīgajai judikatūrai pastāv cieša saikne starp aizstājošā brīvības atņemšanas soda un naudas soda noteikšanu tādā ziņā, ka, nosakot aizstājošo brīvības atņemšanas sodu, piemēram, ir jāņem vērā, vai aizdomās turētais pārkāpumu ir izdarījis tīši vai tikai aiz neuzmanības. Ja pastāv būtiska atšķirība starp naudas soda un aizstājošā brīvības atņemšanas soda apmēru (salīdzinājumā ar maksimālo sodu), šim nolūkam ir vajadzīgs pietiekams pamatojums.
- 25 Aizstājošā brīvības atņemšanas soda sistēmas mērķis ir nodrošināt, lai konstatētā sodāmā darbība nepaliktu nesodīta arī tad, ja nav iespējams samaksāt naudas sodu.

Tāpat kā naudas sodu noteikšanas gadījumā kumulatīvās piemērošanas dēļ arī piemēroto aizstājošo brīvības atņemšanas sodu kopējam apmēram nav paredzēta nekāda likumiskā maksimālā robeža. Arī kopumā piemērotā aizstājošā brīvības atņemšanas soda ilgums (ja ir vienāda apmēra naudas sodi) veidojas, reizinot piemēroto aizstājošo brīvības atņemšanas sodu ar pārkāpumu skaitu (azartspēļu automāti).

Iemaksa administratīvā procesa izdevumu segšanai (2.d) un attiecīgi 3.d) jautājums)

- 26 Visbeidzot iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tām ir pretrunā obligātas iemaksas noteikšana administratīvā procesa izdevumu segšanai 10 % apmērā no piemērotajiem naudas sodiem (VStG 64. panta 2. punkts).

DARBA VERSIJS